

Gevoegde zaken T-309/01 en T-239/02

Peter Biegi Nahrungsmittel GmbH
en Commonfood Handelsgesellschaft für Agrar-Produkte mbH
tegen
Commissie van de Europese Gemeenschappen

„Boeking achteraf van invoerrechten — Voorwaarden — Artikel 220, lid 2, sub b, van verordening (EEG) nr. 2193/92 — Vergissing die kon worden ontdekt — Zorgvuldigheid — Verordening (EG) nr. 774/94 — Gecombineerde nomenclatuur — WTO-tariefcontingenten”

Arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 17 september 2003 II-3149

Samenvatting van het arrest

Eigen middelen van de Europese Gemeenschappen — Navordering van rechten bij invoer of bij uitvoer — Voorwaarden voor niet-boeking van invoerrechten, genoemd in artikel 220, lid 2, sub b, van verordening nr. 2913/92 — Vergissing die door marktdeelnemer kon worden ontdekt — Beoordelingscriteria — Evenredigheidsbeginsel (Verordening nr. 2913/92 van de Raad, art. 220, lid 2, sub b)

Met betrekking tot de tweede cumulatieve voorwaarde van artikel 220, lid 2, sub b, van verordening nr. 2913/92 tot vaststelling van het communautair douanewetboek, waaraan moet zijn voldaan opdat de bevoegde autoriteiten kunnen afzien van boeking achteraf van invoerrechten, namelijk dat de vergissing van de bevoegde douaneautoriteiten van dien aard is dat zij door een belastingschuldige te goeder trouw redelijkerwijze niet kon worden ontdekt, moet bij de beantwoording van de vraag of een dergelijke vergissing kon worden ontdekt, worden gelet op de aard van de vergissing, de beroepservaring van de betrokken ondernemers en de door deze laatsten betrachtte zorgvuldigheid.

Wat om te beginnen de aard van de vergissing betreft, deze moet worden beoordeeld aan de hand van de ingewikkeldheid of integendeel de voldoende mate van eenvoudigheid van de betrokken regeling en de tijd gedurende welke de autoriteiten zich zijn blijven vergissen. Met betrekking tot de beroepservaring van de betrokken ondernemer moet worden nagegaan, of het al dan niet om een professionele marktdeelnemer gaat die zich hoofdzakelijk bezighoudt met in- en uitvoer en of hij reeds een zekere ervaring op het gebied van de handel in de betrokken goederen heeft opgedaan. Wat ten slotte de door de betrokken ondernemer te betrachten zorg-

vuldigheid betreft, moet de ondernemer, zodra hij zelf twijfelt aan de noodzaak van een invoercertificaat om in aanmerking te komen voor een preferentieel tariefcontingent, navraag doen en alle mogelijke opheldering zien te verkrijgen om te controleren of zijn twijfels al dan niet gerechtvaardigd zijn. Een dergelijke ondernemer moet zich door lezing van de desbetreffende publicatiebladen vergewissen van het gemeenschapsrecht dat op zijn transacties van toepassing is. De van toepassing zijnde communautaire tariefbepalingen vormen immers vanaf de datum van bekendmaking ervan in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen het enig positieve recht terzake, dat iedereen wordt geacht te kennen, terwijl een door de nationale autoriteiten opgesteld gebruikstarief enkel een zuiver indicatieve leidraad voor de vervulling van douaneformaliteiten vormt.

Wanneer niet is voldaan aan de toepassingsvoorwaarden van artikel 220, lid 2, sub b, van deze verordening, kan het achteraf boeken van de douanerechten geen schending van het evenredigheidsbeginsel opleveren.

(cf. punten 55, 61-62, 69, 73, 75, 87)